

særlig affattet respective efter § 6 og efter § 8, forsaavidt hver af disse §§ kommer til Anvendelse, over den Styrke, der har været indquarteret, og den Godtgjørelse, som derfor skal erlægges, samt at foranstalte Beløbet udbetalt af Troppesafdelingens Kasse ved Præsentationen af det ene Exemplar af Listen med Dyrtighedsverpaa tegnede Dwittering, til hvilken Ende Dyrtigheden uopholdelig skal foranstalte Godtgjørelsesbeløbet oppebaaret ved Kassen og dernæst ligeledes uopholdelig fordeelt til Dvarteerværterne.

Ordføreren (Ulrik): Ved uforbeholdent at anerkjende Nødvendigheden af en Reform af Indquarteringsvæsenet i det Hele og ved derhos i det Væsentlige at tiltræde de Forslag, Udvalget har tilladt sig at stille til nærværende Udkaft, er det høitærede Ministerium kommet Udvalget saameget imøde, at mit Hverv som Ordfører derved er blevet særdeles lettet. Jeg skal imidlertid tillade mig i Korthed at oplyse Grundene til de specielle Forslag, som Udvalget har tilladt sig at stille ved de enkelte §§. Ved den første § har jeg at bemærke følgende: Forordningen 9de Mai 1806 § 39 tilstod i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger for et Tidsrum af under 14 Dage kun Betaling for de Dvarterer, der bleve leverede Underklasserne; men efter den Fortolkning af §§ 17 og 18, som Militairrelaten havde antaget, blev en saadan Betaling dog kun at erlægge i de Tilfælde, hvor Underklasserne tillige af Dvarteerværterne erholdt Bespisning, og det var altsaa kun i enkelte Tilfælde, at Betaling blev erlagt for Dvartererne i kortere Tidsrum end 14 Dage. Ved den provisoriske Plakat 6te Juni 1848 § 5 blev udtrykkelig fastsat, at for selve Dvarteret til Underklasserne skulde ingen Godtgjørelse erlægges. Da imidlertid ved Krigsministerens Circulaire af 20 Sept. og Indenrigsministerens Circulaire 5te Octbr. 1849 den ved Forordn. 15de Novbr. 1816 fastsatte Betaling for Dvarterer til Underklasserne af Billighedshensyn blev indrømmet Dvarteerværterne i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger, fik den nævnte § 39 i Fødg. 9de Mai 1806 atter sin oprindelige Betydning for Underklassernes Bedkommende med

de fastsatte Modificationer i Godtgjørelsens Beløb, hvorimod ingen Godtgjørelse blev indrømmet for Dvarterer til Officererne. Ifølge Indenrigsministerens Skrivelse af 14de Decbr. 1848 vil den nævnte § ogsaa være at anvende med Hensyn til Officerer, som enkeltviis reise i militaire Tjenesteanliggender med Dvarteeransviisninger, og ved denne Fortolkning af Fødg. af 1806 § 39 blev samme særdeles trykkende for de Kjøbstæder, der ligge paa Hovedrønterne f. Ex. Korsør, hvorigjennem der idelig passere Officerer eller med dem rangerende Embedsmænd af Militairrelaten. Det var paa Grund heraf, at Udvalget fandt sig foranlediget til at stille det Forslag til § 1, at ogsaa Fødg. af 9de Mai 1806 § 39 skulde ophæves, saaledes at Erstatning for Dvarterer i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger i alle Tilfælde vilde være at erlægge.

Den høitærede Krigsminister har under Sagens første Behandling oplyst Grunden til Bestemmelsen i den tidtævnte § 39, nemlig at det udtrykkeligt er bestemt i Forordningen, at Officererne ved saadanne korte Indquarteringer skulde lade sig nøie med Dvarteret, som det falder, og ikke skulle kunne gjøre Forbring paa det dem reglementsviis tilkommende Dvarterer. Denne Grund, hvis Rigtighed jeg paa ingen Maade vil bestride, forekommer mig dog ikke at være aldeles fyldstgjørende; thi Forordningen af 9de Mai 1806 bestemmer ikke en fast Godtgjørelse for Dvarterer, beregnet for et heelt Aar; men den bestemmer kun Godtgjørelsen for hvert enkelt Bærelse, som leveres Officererne i Vinter- og Sommermaanederne, og der er altsaa Intet til Hinder for, at beregne denne Godtgjørelse for det Dvarterer, der virkelig præsteres i enkelte Dage. Da Ministeriet lovrigt Intet har at erindre imod det i Forslag bragte Tillæg, skal jeg ikke opholde mig videre ved denne Paragraph.

Hvad § 2 angaaer, da har Udvalget, i Genhold til den provisoriske Plakat af 6te Juni 1848 § 4, foreslaaet, at der efter „Dvarteerværterne“ i 2den Linie skulde tilføies „paa Forlangende“. Det forekommer Udvalget, at det er billigt, at Dvarteerværterne ikke skulle være forpligtede til at præstere Bespisning til Officererne, undtagen disse selv tilkjendegive, at